

در آستانه تاسوعا ورومایی شد

نقاشی حسن روح‌الامین از حضرت عباس (ع) روی دیوار نگاره میدان جهاد

جدیدترین دیوارنگاره میدان جهاد تهران به مناسبت شهادت علمدار کربلا نصب و رونمایی شد. دیوارنگاره میدان جهاد تهران دیروز سوم مردادماه به مناسبت شهادت حضرت عباس(ع) به نقشی از تمثال ایشان مزین شد. این دیوارنگاره باعنوان «تکیه‌گاه آسمان» جدیدترین نقاشی حسن روح‌الامین از علمدار کربلا حضرت عباس(ع) است و در توضیح آن نوشته شده‌است: «آسمان تکیه به دستان تو دارد عباس(ع)». امیرحسین ربانی عهده‌دار طراحی نوشتار دیوارنگاره «تکیه‌گاه آسمان» بوده‌است. روز گذشته نیز، دیوارنگاره میدان ولیعصر(عج) به مناسبت ایام عزاداری حضرت امام‌حسین(ع) و ۷۲ تن از یاران‌شان با نقاشی حسن روح‌الامین و باعنوان «سبط‌النتی» تغییر کرد.

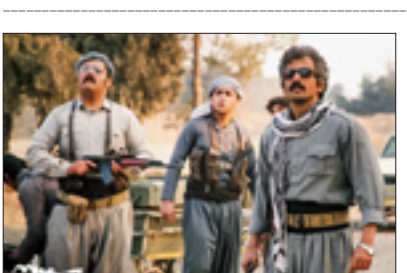
یک روایت دیگر از «معین‌البکاء» آماده نمایش شد

«معین‌البکاء» مستندی از پشت‌صحنه یکی از بزرگ‌ترین آیین‌های نمایشی جهان، تعزیه باطنی کردن مراحل تدوین آماده‌شد. به گزارش ایسنا فیلم مستند «معین‌البکاء» به کارگردانی علی بنایی، جدیدترین ساخته گروه هنر مستقل پس از پشت سر گذاشتن پروسه ساخت ۱۵ ماهه خود به مرحله پخش رسیده‌است. این مستند، گزارشی از پشت صحنه یکی از بزرگ‌ترین آیین‌های نمایشی جهان به اسم «تعزیه» است.

در این مستند با دنبال کردن معین‌البکای تعزیه‌بزرگ شهر نوش‌آباد در منطقه کاشان باچالش‌ها و پستی‌وبلندی‌های این نمایش مواجه می‌شویم و در مسیر فیلم با بخشی‌های مقدمه‌چینی و آماده‌سازی این نمایش آشنا می‌شویم. علی بنایی، کارگردان تهیه‌کننده این اثر باهدف حفظ و ثبت رویدادها و آیین‌های بزرگ کشور دست به ساخت این مستند زد‌است.

در قالب کتاب «بهتر از تو نداشتیم» منتشر شد
روایتی مستند از شهید مدافع حرم افغانستانی سیدجواد سجادی
کتاب «بهتر از تو نداشتیم»؛ روایتی مستند مستند از شهید مدافع حرم سیدجواد سجادی منتشر شد. سیدجواد سجادی متششر شد. کتاب «بهتر از تو نداشتیم»؛ روایتی مستند از شهید مدافع حرم سیدجواد سجادی قلم محمدجواد رحیمی‌از سوی انتشارات «راه‌یار» منتشر شد. سید جواد سجادی از افغانستانی‌های مقیم شیراز بود که در ۲۲ سالگی برای دفاع از حرم حضرت زینب(سلام‌الله‌علیها) فرود راه سوریه رساند و در ۲۰ فروردین ۱۳۹۳ به عنوان اولین شهید فاطمیون استان فارس، در درگیری با تروریست‌های تکفیری به شهادت رسید. در بخشی از این کتاب می‌خوانیم: «سنگ گذاشتند روی پیکر جواد و خاک ریختند رویش. دیگر تمام شد، دیگر ما باقیمت ۶۰ هزار تومان از سوی انتشارات مگر آن دنیا زبر لب گفتم به عمه مام حضرت زینب(س) سلام برسان. به مادرم حضرت فاطمه(س) سلام برسان. به حضرت فاطمه و حضرت زینب(س) بگویم بهتر از تو نداشتیم. تو بهترین هدیه خدایه من بودی. پدرم بودی، مادرم بودی که دادمه در راه عمه‌سالت.»

کتاب «بهتر از تو نداشتیم»؛ روایتی مستند از شهید مدافع حرم سیدجواد سجادی به تحقیق عبدال رسول محمدی و زهراسادات هاشمی و به قلم محمدجواد رحیمی است. کتاب در ۱۶۸ صفحه، شمارگان هزار جلد و با قیمت ۶۰ هزار تومان از سوی انتشارات «راه‌یار» منتشر شده و علاقه‌مندان می‌توانند این کتاب را علاوه بر کتابفروشی‌ها، از سایت باصحت‌مجازی ناشر تهیه کنند.

سریال «سوران» این هفته روی آنتن نخواهد رفت

قسمت‌های جدید سریال «سوران» همزمان با شهادت امام حسین (ع) روی آنتن شبکه یک سیما نمی‌رود. به گزارش «جوان» به نقل از روابط عمومی پروژه، قسمت‌های ۱۵ و ۱۶ سریال «سوران» به کارگردانی سروش محمدزاده، تهیه‌کنندگی مجتبی فرآورده و نویسندگی عباس ریاحی این هفته آینده ۱۱ مرداد ماه در شبکه یک سیما از سر گرفته می‌شود. «سوران» که اقتباسی از کتاب «عصرهای کربسکان» نوشته کیانوش گلزار ارفع است، قصه مبارزه یک جوان آزاده کرد را در التهابات دهه ۵۰ منطبق کردستان روایت می‌کند.

جوان

| روزنامه جوان | شماره ۶۸۱۲ | چهارشنبه ۴ مرداد ۱۴۰۲ | ۸ محرم ۱۴۴۵ | اذان ظهر: ۱۲:۱۱ | غروب آفتاب: ۱۹:۱۴ | اذان مغرب: ۱۹:۳۴ | نیمه‌شب شرعی: ۲۲:۲۱ | اذان صبح فردا: ۰۲:۲۹ | طلوع آفتاب فردا: ۰۵:۰۸

در گفت‌وگوی «جوان» با احمد عزیزی، عضو هیئت مدیره انجمن تعزیه ایرانیان مطرح شد

تعزیه ابداً نیاز به نوآوری ندارد

حرکتی مانند آنچه چند سال پیش در پارک آب و آتش صورت گرفت که گمان کردند با استفاده از سازهای زهی و گروه موسیقی شبیه به ارکستر سمفونیک می‌توانند تعزیه متجددانه‌ای اجرا کنند قطعاً مورد قبول نیست

مجتبی‌ربانی، مدیرعامل جوان

خارج از اشعار تعزیه را وارد این هنر می‌کنند یا به هر سبکی که به ذهن‌شان می‌رسد، خوانندگی می‌کنند و کارهایی از این دست. این در حالی است که چنین بدعت‌هایی باعث تضعیف و نهایتاً تخریب و از بین رفتن تعزیه می‌شود. این عزیزان باید بدانند که قالب امروز تعزیه حاصل و نتیجه قرن‌های متمادی تلاش و کوشش بزرگان و استاد‌های عرصه‌های هنری مثل ادبیات، شعر، موسیقی و نمایش است و ما باید به این یختگی عقلایی و علمی احترام بگذاریم و آن را برای نسل‌های آینده حفظ و حراست کنیم. ما از مسئولان توقع داریم که در تمامی شهرها مکان‌هایی برای اجرای تعزیه در نظر بگیرند تا گروه‌های مختلف بتوانند در طول ایام سال به اجرای نمایش بپردازند. این راهم عرض کنم که ما بیش از ۴۰۰ نسخه مختلف برای اجرا داریم که از تعداد روزهای سال هم بیشتر است. ضمناً همانطوری که برای ایام محرم و عزای اهل بیت(ع) می‌توانیم تعزیه اجرا کنیم، می‌توانیم از نسخه‌های نمایشی شادی آفرین در ایام جشن و سرور و میلاد حضرات معصومین(ع) برای اجرای نمایش‌های شاد و نشاط‌آور استفاده کنیم. البته همه اینها منوط به میل و اراده مسئولان است، وگرنه برای تعزیه و این هنر نمایشی آیینی هیچ محدودیت محتوایی و اجرایی وجود ندارد چه در این حزن و اندوه و چه در ایام جشن و سرور.

با توجه به ترمینولوژی کلمه تعزیه که به معنای عزا و تسلیت گفتن است برای نمایش‌هایی که در آنها به جشن و شادمانی پرداخته می‌شود چه عنوانی اطلاق می‌شود؟

یک نام دیگر تعزیه، شبیه‌خوانی است و همانطوری که شما اشاره کردید تعزیه به معنای عزاست، حتی در برخی از شهرها و استان‌های کشورمان به مجلس ختم و عزا هم تعزیه می‌گویند، ولی اسم اصلی آن شبیه‌خوانی است. ما به غیر از تعزیه‌هایی که مخصوص ایام عزاداری است، یکسری مجالس شبیه‌خوانی مخصوص ایام شادی هم داریم، که شبیه‌خوانی مختاری یکی از آنهاست که به ماجرای انتقام گرفتن وی از قاتلان امام حسین(ع) پرداخته می‌شود. شبیه‌خوانی کمدی نیز داریم مانند احمد سفاح و چندین و چند نمایش دیگر که همه آنها محتوایی شاد و سرورآفرین دارند و می‌توانیم آنها را در ایام جشن و شادی و ولادت امامان برای مردم اجرا کنیم. ما حتی تعزیه‌هایی داریم که وجه حماسی آنها غالب است به این ترتیب که در پایان آنها اجراکننده نقش شهادت‌خون به شهادت نمی‌رسد، بلکه بر دشمنانش پیروز می‌شود.

موسیقی و ابزار موسیقایی که در تعزیه به استفاده می‌شود معمولاً شامل نی، ترومپت(شیمپور)، طبل و سنخ است، اضافه شدن ابزار آلات موسیقایی دیگر چه تاثیری می‌تواند برای این هنر نمایشی داشته باشد؟

به نظر من این کارها از همان دست به اصطلاح نوآوری‌هایی است که برخی افراد سعی دارند در تعزیه به وجود بیاورند و قطعاً برای تعزیه مخرب و خطرآفرین هستند. از گذشته تا امروز ابزار موسیقایی تعزیه تنها تفاوتی که داشته این بوده است که مثلاً به‌جای استفاده از شیمپور راسته و بلک کوچک و بلک بزرگ که در گذشته وجود داشت و الان منسوخ شده‌اند و سالیان زیادی استفاده می‌شده‌اند، به ترومپت داده‌اند و مردم و تعزیه‌خوان‌ها را به عنوان جایگزین شیمپور قبول کردند. البته گاهی نی و قرنی هم برای تعزیه‌های شهادت به جهت بسالاً بردن عمق احساسی اشعار استفاده می‌شود، ولی چنانچه قرار باشد حرکتی مانند آنچه چند سال پیش در پارک آب و آتش صورت گرفت(که گمان کردند چهارگاه و ماهور استفاده می‌شود یا در بخش‌های دیگر برای اثرگذاری بیشتر و عمیق‌تر کردن وجه احساسی اشعار از دستگاه‌های موسیقایی مثل سه‌گاه و ماهور و ابوعصا و حتی دشتی و افشاری بهره‌گیرنده) منظور این‌است که همه چیز تعزیه کاملاً علمی و تعریف شده است و اینکه برخی افراد، به‌خصوص جوان‌ترها گمان می‌کنند که با ایجاد برخی نوآوری‌ها می‌توانند آن را جذاب‌تر کنند یا بداندند این به اصطلاح خلاقیت‌ها باعث صدمه زدن به تعزیه می‌شود.

آیا مثال و نمونه‌ای می‌توانید ذکر کنید؟ بعضی از این دوستان با نیت نوآوری اشعاری

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیرمسئول: محمدجواد اخوان
سر‌دبیر: غلامرضا صدیقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید احمد قصیر
کوچه چهاردهم غربی پلاک ۱۲
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۵۴۵۴۸۸
روابط عمومی: ۸۸۵۲۳۰۶۰
توزیع: مؤسسه نشر گستر امروز نوین ۹۴۲-۸۸۷۳۰
چاپ: همشهری
www.javanonline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۶۸۱۲ | چهارشنبه ۴ مرداد ۱۴۰۲ | ۸ محرم ۱۴۴۵ | اذان ظهر: ۱۲:۱۱ | غروب آفتاب: ۱۹:۱۴ | اذان مغرب: ۱۹:۳۴ | نیمه‌شب شرعی: ۲۲:۲۱ | اذان صبح فردا: ۰۲:۲۹ | طلوع آفتاب فردا: ۰۵:۰۸

مجتبی‌ربانی، مدیرعامل جوان

در گفت‌وگوی «جوان» با احمد عزیزی، عضو هیئت مدیره انجمن تعزیه ایرانیان مطرح شد

تعزیه ابداً نیاز به نوآوری ندارد

حرکتی مانند آنچه چند سال پیش در پارک آب و آتش صورت گرفت که گمان کردند با استفاده از سازهای زهی و گروه موسیقی شبیه به ارکستر سمفونیک می‌توانند تعزیه متجددانه‌ای اجرا کنند قطعاً مورد قبول نیست

مصطفی شاه‌کرمی

تعزیه هنر نمایشی و آیینی است که برخی پژوهشگران معتقدند قدمت و پیشینه‌این هنر در ایران به دوران پیش از اسلام برمی‌گردد. برخی گمان می‌کنند وجه مصوفی تعزیه صرفاً مخصوص ایام ماه محرم و عزاداری است، اما احمد عزیزی که‌از پیشکسوتان این هنر آیینی و عضو هیئت مدیره انجمن تعزیه ایرانیان است نظر متفاوت و جالبی دارد. وی این روزها به عنوان سرپرست گروه تعزیه سیدالشهدا(ع) در پهنه رودکی و محوطه تئاتر شهر به اجرای تعزیه می‌پردازد. «جوان» در گفت‌وگو با این پیشکسوت تعزیه به پیشینه و وجه مختلف تعزیه هنر ایرانی و همچنین خطرات احتمالی که آن را تهدید می‌کند، پرداخته است.

اساساً تعزیه به چه معناست؟ پیشینه آن به چه دورانی برمی‌گردد و مخاطبان آن در چه سطوحی قابل تفکیک و تعریف هستند؟

تعزیه یک نمایش آیینی است که قرن‌های زیادی از پایه‌گذاری و اجرای آن می‌گذرد. برخی پژوهشگران آن را مربوط به دوران پیش از ورود اسلام به کشورمان می‌دانند و برایش پیشینه ۳ هزار ساله تعریف می‌کنند و معتقدند که ایرانیان در مراسم سوگ سیاوش این آیین را انجام می‌دادند و برخی دیگر هم معتقدند که پس از ورود اسلام به کشورمان و وقوع حادثه عظیم کربلا و شهادت ابا عبدالله‌الحسین(ع) و یارانش پایه‌گذاری شده‌است. در مورد مخاطبان و علاقه‌مندان این هنر آیینی هم باید عرض کنم معمولاً کسانی که در تکایا به تماشای این هنر می‌نشینند، معمولاً جزو مخاطبان دائمی آن هستند که در شهرهای مثل نطنز و دماوند و برخی شهرهای دیگر اجرا می‌شود، اما جاهایی که به صورت ارگانی یا یکی، دو ساعته تعزیه اجرا می‌شود معمولاً مخاطبان گذری و موقت بیشتر حضور دارند. واقعیت این است که تعزیه تلفیقی از سه هنر نمایش، موسیقی و ادبیات نمایشی است و هر مخاطبی ممکن است آن را از هر سه وجهش با یکی از آنها به تماشا ببینند که به هر حال شور و وصف خاص خودش را دارد. به کلام دیگر مخاطبان تعزیه افرادی هستند که هم عمق به اهل بیت(ع) دارند و هم عمق به وجه مختلف هنری. بنابراین گستره مخاطبان آن بسیار وسیع‌تر از دیگر هنرهاست.

اجرای تعزیه در پهنه رودکی و محوطه تئاتر شهر، ابتکار خودتان بود یا اینکه از طرف مسئولان به شما و گروه سیدالشهدا پیشنهاد شد؟

این اجرا با دعوت از سوی مسئولان بنیاد رودکی انجام می‌گیرد و طبق صحبتی که با دوستان داشتیم، ۱۰ شب اول محرم در آن پهنه رودکی تعزیه کار می‌کنیم. در مورد اجرا در محوطه تئاتر شهر هم باید عرض کنم در قالب سوگواری که در آنجا برپا شده، قرار است چهار گروه از جمله گروه ما (گروه تعزیه سیدالشهدا) اجرا برویم. البته این افتخار را داریم که طی سه شب شام غریبان، گروه ما سه اجرا در البته در کنار تعزیه، اجرای نقالی و برنامه‌های دیگری هم نمایش داده می‌شود که خوشبختانه با استقبال خوب مردم مواجه شده و این مراسم در نهایت شکوه و نظم در حال برگزاری است.

تعزیه‌ای که در پهنه رودکی اجرا می‌کنید، صرفاً اجرای یک نسخه‌است یا نسخه‌های متعددی را اجرا می‌کنید؟

تعزیه‌ای که در پهنه رودکی اجرا می‌کنیم، صرفاً اجرای یک نسخه‌است یا نسخه‌های متعددی را اجرا می‌کنید؟ تعزیه‌ای که ما طی این ۱۰ شب اجرا می‌کنیم هر بار اجرای آن براساس یک نسخه و موضوع است. تعزیه یک هنر بسیار فاخر و نمایشی منظوم و آهنگین است که همه چیز آن از اشعار، طراحی لباس و موسیقی‌اش براساس حساب و کتابی دقیق و کلاماً عقلایی طراحی و تعریف شده‌است. مثلاً برای اشعار حماسی از دستگاه‌های موسیقی چهارگاه و ماهور استفاده می‌شود یا در بخش‌های دیگر برای اثرگذاری بیشتر و عمیق‌تر کردن وجه احساسی اشعار از دستگاه‌های موسیقایی مثل سه‌گاه و ماهور و ابوعصا و حتی دشتی و افشاری بهره‌گیرنده) منظور این‌است که همه چیز تعزیه کاملاً علمی و تعریف شده است و اینکه برخی افراد، به‌خصوص جوان‌ترها گمان می‌کنند که با ایجاد برخی نوآوری‌ها می‌توانند آن را جذاب‌تر کنند یا بداندند این به اصطلاح خلاقیت‌ها باعث صدمه زدن به تعزیه می‌شود.

آیا مثال و نمونه‌ای می‌توانید ذکر کنید؟ بعضی از این دوستان با نیت نوآوری اشعاری

امام سجاد علیه‌السلام:

خدا یا، اجابت‌کننده دعایم باش و به ندایم نزدیک و به تضرع و زاری‌ام مهربان و به صدایم شنو باش.

بخشی از دعای سیزدهم صیحه‌سجادیه

مجتبی‌ربانی، مدیرعامل جوان

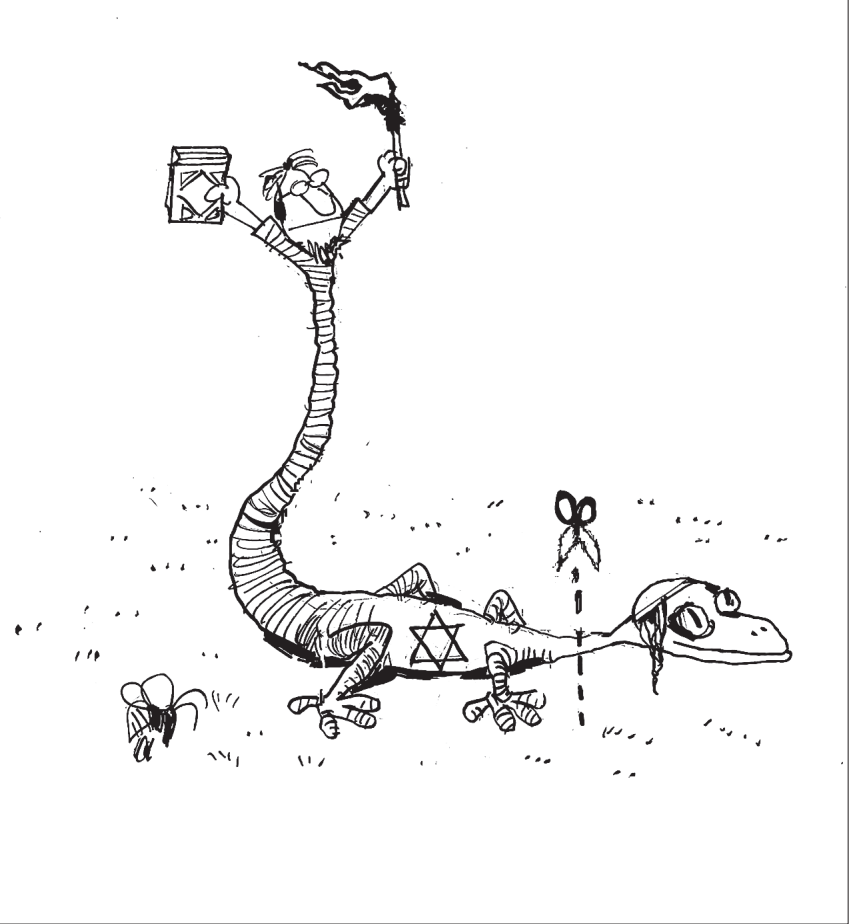
در گفت‌وگوی «جوان» با احمد عزیزی، عضو هیئت مدیره انجمن تعزیه ایرانیان مطرح شد

تعزیه ابداً نیاز به نوآوری ندارد

مجتبی‌ربانی، مدیرعامل جوان

در گفت‌وگوی «جوان» با احمد عزیزی، عضو هیئت مدیره انجمن تعزیه ایرانیان مطرح شد

مجرم اصلی قرآن سوزی!

۸۰ سال پیش «تکیه دولت» نماد تهران بود و حالا برج میلاد!

نماد پایتخت ایران حدود ۸۰ سال پیش تکیه دولت بود که ناصرالدین شاه قاجار آن را برای مراسم تعزیه و سوگواری ابا عبدالله‌الحسین(ع) ساخته‌بود، اما امروز نماد شهر تهران برج میلاد است که به سبک و سیاقی کاملاً غربی و غیراسلامی ساخته‌شده و حتی برخی معتقدند یک ابلیسک را تداعی می‌کند

نوید پارسا

شاید‌های درباره تکیه دولت وجود داشت که می‌گفت ناصرالدین شاه با دیدن غرب و ایده گرفتن از «روبال آیرت هال» دستور ساخت تکیه دولت را داده‌است، اما این شایعه‌بود. رضا کوچکزاده، کارگردان و پژوهشگر کتاب «شعرهای نامرئی» با بیان این مطلب و با اشاره به نهادهای فعلی شهر تهران به اینها می‌گوید: من امروز می‌خواهم از یک مکان نامرئی صحبت کنم. این سال‌ها، نماد شهر تهران برج میلاد است، در واقع برج میلاد نشان فناوری است. یا قبل‌تر برج آزادی نماد تهران بود و دلیل این تمایز را می‌توانیم معماری خاص آن بدانیم. حدود ۸۰ سال پیش تهران را با «تکیه دولت» می‌شناختند. در آن زمان بلندترین سازه شهر بود و مسافران هنگام دیدن آن می‌فهمیدند به تهران رسیده‌اند. وی افزود:

نخستین تکیه دولت در زمان محمدشاه تأسیس شد و در زمان ناصری به اوج کارکرد و رونق رسید. تکیه دولت نخستین مجموعه برجی که نام بردم و می‌شناسیم به عنوان نخستین مجموعه تکیه دولت برگرفته از معماری ایرانی-اسلامی بود و در ادامه به بررسی بیشتر کارکرد این مکان پرداخت و می‌گویم: یکی از افسانه‌های غلطی که ما ایرانی‌ها دوست داریم آن را رشد دهیم، این است که همه چیز را از غربی‌ها یاد گرفتیم! شاید‌های درباره تکیه دولت وجود داشت که می‌گفت ناصرالدین شاه با دیدن غرب و ایده گرفتن از «روبال آیرت هال» دستور ساخت تکیه دولت را داده‌است، ولی با مقایسه‌ای مختصر و تخصصی به راحتی می‌توان تشخیص داد که این بنای سه‌طبقه که در ۲۲ هزار نفر ظرفیت داشت برگرفته از معماری ایرانی اسلامی در همان دوره بوده‌است. این پژوهشگر عنوان کرد این سازه به قدری عظیم بود که تنها قطعه صحنه آن ۲۲ متر طول داشت و برخی معتقد بودند دلیل اینکه سقف این بنا با پارچه پوشانده شده‌است، ناتوانی معمار از ادامه کار است، ولی به دلیل یادآوری خیمه‌های لشکر امام حسین(ع) است.

کوچک‌زاده گفت: این بنا شامل سه در ورودی بود؛ در شمالی که دیوار مشترک با کاخ گلستان داشت برای درباریان، در جنوب غربی مختص به بانوان و در شرقی، بزرگ‌ترین در

«همرزمان حسین(ع)»

۱۰ سخنرانی از آیت‌الله خامنه‌ای در محرم ۵۱

احکام و دفاع از عقاید اسلامی. حضرت آیت‌الله خامنه‌ای نیز این عقیده را باور دارند. ایشان از سال‌های بسیار دور، مطالعات و تحقیقات گسترده‌ای را در زمینه در کتب تاریخی و روایی انجام داده‌اند.

آیت‌الله خامنه‌ای با ابداع واژه انسان ۲۵۰ ساله در ابتدای

دهه ۵۰ شمسی و تبیین آن، گونه‌ای جدید از روش تحلیل سیره سیاسی-اجتماعی مصومان(ع) را به مخاطبان خود آموختند. ایشان این نگاه به سیره ائمه(ع) را با تحقیقات گسترده در متون حدیثی و کتب تاریخی و با استدلال‌های بسیار محکم به دست آورده‌اند و به هیچ‌وجه از روی تأثیرپذیری و انفعال از شرایط محیطی و گفتگمانی آن دوران به آن نرسیده‌اند. تفاوت ایشان با دیگر پژوهشگران این موضوع در آن بود که ایشان با نگاه دوباره به متون و دقت در محتواهای آن به احیای میراث مبارزاتی امامان معصوم پرداخته‌اند. سؤال اساسی که می‌توانست به این استنباط کمک کند، این بود که «اگر ائمه اطهار(ع) اهل مجاهدت و مبارزه سیاسی حاد با حاکمان جور و علما و شعرای درباری نبودند، چه دلیلی داشت که با ایشان چنان برخورد‌های خشنی شود و در آخر نیز با شهادت از دنیا رخت ببریند.»

این کتاب در ۴۲۴ صفحه توسط انتشارات انقلاب اسلامی منتشر شده است.

